

DISCIPEL

2024 #1

Magazine van stichting Kimon

**Al 15 jaar
werkzaam in
Roemenië**

4

**En Route:
Roemenië**

9

**Op pad met
familie Psilos**

10

**Veldbezoek
Roemenië**

IN DIT NUMMER

MAGAZINE VAN STICHTING KIMON #1 2024

VOORWOORD Roemenië... 'Kom en zie'	03
ROEMENIË EN ROUTE Interview Jantina Bucur	04
SPIEGELBEELD Marianne uit Nederland & Mark uit Roemenië	08
ROEMENIË Op pad met familie Psilos	09
ROEMENIË Veldbezoek Roemenië	10
NIEUWS Algemene nieuwsberichten	12
BANGLADESH Sponsors gezocht	13
COLUMN Besluit	13
KINDERPAGINA Win een leuke prijs!	14

De liefde van Jezus Christus voor kinderen dringt ons om wereldwijd kinderen op te zoeken, hen een helpende hand te bieden en de goede boodschap van Gods Woord te brengen.

W.A.J. (HANS) JANSEN, VOORZITTER

Aan onze lezers,

Het is al enige jaren geleden (jaren '90) toen ik voor het eerst in Roemenië kwam. Het was nog maar kort na de val van de Muur en het land werd wat meer 'open' voor hulp en hulpgoederen. We stonden in een lange rij voor de grens. Het kostte veel tijd. Een papier met een rood kruis op de voorruit van de auto geplakt, zou wat meer snelheid moeten opleveren. Toch bleef gelden: geduld is een schone zaak.

We reden door naar Balan, een mijnwerkersstad. Slechte modderige wegen, een stad met veel beton, hoge flats, waarvan de kozijnen soms gebruikt waren als stookhout in de kachel. Je zag er heel veel kinderen op straat, een kerk, een ziekenhuis. Er was een tandarts, maar die zorgde alleen voor het trekken van je tanden en kiezen. Een ambulance, weinig medicijnen en wachtkamers vol patiënten... Waar moesten we beginnen?

De vrachtwagen uit Genemuiden zat stampvol goederen; eten, kleding, schoolmeubilair, schriften en pennen en nog veel meer. Hij werd geleegd bij een school. Dankbaarheid straalde van de gezichten!

De kennismaking met Roemenië en de bevolking, de kerk, de armoede, soms ook de honger en de kou, de drankverslaving en ellende heeft ons geraakt. Daar kom je nooit meer vanaf. Hoeft ook niet. We mogen blijven geven, leren en onderwijzen en de Bijbelse boodschap delen: dat is onze opdracht. Ook in 2024 geldt: 'KOM EN ZIE'. Dat sprak me aan in ons dagboek.

"Zie, het lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt."
Joh. 1:29b

Naast de hulpverlening gaan er soms ook andere deuren open. Een nieuwe kerk mocht worden gebouwd, in de openbare school werd een lokaal ingericht waar Bijbelse Geschiedenis kon worden gegeven. Projecten werden gestart. Goed voor de zelfredzaamheid. Wat een vreugde daar en bij ons: de Heere gaat door!

Ook in de afgelopen jaren zien we onze Kimon-veldwerkers in Roemenië. Er is nog heel veel te doen. Helpt u mee? 'KOM EN ZIE'... Woorden van Filippus in Johannes 1:44-51. Hij wil Nathanaël - daar onder de vijgen-

boom - kennis laten maken met de Heere Jezus. De Heere had Nathanaël al gezien. Hij had hem op het oog. Wonderlijk. De Heere ziet mensen en heeft hun behoud op het oog. Hij gebruikt veldwerkers om anderen te laten zien en horen Wie Hij is.

Helpt u, help jij ook mee? Nodigt u ook iemand uit? Of helpt u ons om een ander - bijvoorbeeld in Roemenië - te vertellen van Hem? Zie, het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt (Joh.1:29b).

Met een hartelijke groet,
W.A.J. (Hans) Jansen.

NALATENSCHAP EN KIMON

Denkt u na over een erfstelling of legaat en zoekt u een passende bestemming? Kimon werkt vanuit de Bijbelse missie "Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet" (Luk. 18:16). Deze boodschap delen de veldwerkers met kansarme kinderen en jongeren wereldwijd, ondersteund door hulpverlening en onderwijs. Elke nalatenschap geeft meerwaarde aan het leven van kansarme kinderen in Azië, Afrika of Europa. Neem contact op via 085 04 07 610 of stuur een e-mail naar info@kimon.nl.

Colofon
Stichting Kimon is een interkerkelijke hulp/zendingsorganisatie die zich richt op kinderen en jongeren wereldwijd.

Dit periodiek wordt gratis toegezonden aan donateurs en belangstellenden van de stichting.

Productie HJ Media Groep

Kantooradres Laan van Westenenk 12, 7336 AZ Apeldoorn
Postadres Postbus 646, 7300 AP Apeldoorn
Contact info@kimon.nl www.kimon.nl

Lezersadministratie
T 085 0407610
E lezers@kimon.nl

Giften kunt u overmaken op:
IBAN NL70 RABO 0157 5187 44

Adverteren info@kimon.nl

Presentaties/acties scholen en kerken
info@kimon.nl

Directeur J.P.R. (Richard) Pannekoek
Directeur a.i. E.C. (Ernst) Steehouwer

Comité van aanbeveling Ds. A.A. Egas, Damwoude, Ds. K. Hoefnagel, Meerkerk, Mr. J.J. Jacobse, Middelburg Ds. R. Kattenberg, Ede, Ds. J.T. Pronk, Grand Rapids mr. C.G. van der Staaij, Benthuizen, Dr. A.A. Teeuw, Ridderkerk, Ds. A.A.F. van de Weg, Apeldoorn.

Bestuursleden
Hans Jansen - voorzitter, Carolien van Genderen - secretaris, Sijmon van de Berg - tweede voorzitter en penningmeester, Henk Jongeneel - bestuurslid, Soschanne Schurink - bestuurslid

Voor alle genoemde data in deze uitgave geldt: Zo de Heere wil en wij leven.

“

Als ik vroeg: ‘Wat wil je later worden als je groot bent?’ dan zag je in die grote zwarte ogen: groot? Word ik ook nog groot? En moet ik dan iets gaan doen?’

Jantina Bucur

”

ROEMENIË

Roemenië komt van het Latijnse Romanus ("Romein"). De Roemenen zijn het meest oostelijke Romaanse volk. Het land wordt compleet omringd door niet-Romaanse landen en kent van oudsher veel culturen, talen en religies. Het landklimaat (koude winters en warme zomers) en de bergketen de Karpaten zorgen voor diverse landschappen met ongerepte natuur, oerbossen en vlaktes. Aan de Zwarte Zee zijn er brede zandstranden en een rivierdelta. Op een grondgebied dat ongeveer zes keer zo groot is als Nederland, heeft Roemenië ongeveer 21 miljoen inwoners. De hoofdstad is Boekarest. Roemenië heeft de op zes na grootste bevolking en is het op acht na grootste land van de EU.

ROEMENIË

EN ROUTE: DEEL 7

INTERVIEW MET JANTINA BUCUR

Voor deze 'En route' spreek ik Jantina Bucur. Ze begroet mij vrolijk. Ze is, zoals altijd, uitbundig en actief. In 2009 is ze uitgezonden naar Roemenië. Inmiddels heeft ze veel ervaring met Roma en hun leefwereld. Ze is getrouwd met de Roemeense Eugen en moeder van zoon Jamel (2014) en tweeling Eva en Eliza (2016).

HOE WAS JE LEVEN IN NEDERLAND?

"Haha, ik was in ieder geval heel jong! Ik had net de pabo afgerond. Wel was ik betrokken in de kerkelijke gemeente. De liefde voor zending is heel jong begonnen. Mijn oma was heel erg betrokken bij zending. Recent dacht ik: misschien is dat wel een klein zaadje geweest! Toen ik op mijn 16e persoonlijk tot geloof kwam groeide daaruit de wens om iets voor God te doen. Na mijn studie had ik nog niet echt een leven opgebouwd, dus kon ik gemakkelijk vertrekken. Er was niet echt een land wat me trok. Kinderen en jongeren

was wel echt mijn ding. Er hing een advertentie bij de pabo waarin hulp werd gevraagd in Roemenië bij kinderwerk via een missiepost. Daar is het begonnen."

HOE KREEG JE DE BEVESTIGING OM NAAR ROEMENIË TE GAAN?

"Ik ben een jaar aan het werk gegaan in Roemenië en dan bid en denk je: wat wil God met mijn leven? Dat is echt zoekend gegaan. Het was een stap die mijn leven zou gaan veranderen. Toen heb ik wel het gewicht van de keuze gevoeld. De impact zag ik later pas.

Door praktisch aan de slag te gaan, door gebed en door dingen die op mijn pad kwamen gingen deuren open. Denk aan psalm 108:1 berijmd, daarin is volle overgave om de Heere te dienen. In tegenstelling tot mijn bezwaren! De Heere gebruikte teksten en wegen.

Mijn ouders juichten het niet toe dat ik een jaar naar Roemenië zou gaan. Dus

ik hield het stil. Hun mening zou me kunnen beïnvloeden, terwijl het voor mij echt een keuze was tussen mij en God. Ik werd bemoedigd door Spreuken 3 vers 5 en 6. Dat ik in alle zorgen en tussen alle obstakels door, geleid zou worden. Dit gaf me rust. Ik mocht in alle onzekerheid daar toch rust in ervaren!"

WAAROM ROEMENIË?

"Na de hulp in Roemenië via een missiepost ben ik daar verder gaan zoeken. Ik heb toen gereageerd op een andere plaats, maar daar ging de deur dicht. Na anderhalf jaar kreeg het werk meer vorm en werd ik zelfstandiger. Ik ging een educatieproject in een Romadorp opzetten. Tegelijk was ik op zoek. Ik wilde echt met een stichting werken die zich richtte op kinderen. Dat is Stichting Kimon! Er kwam een ontmoeting met het bestuur. Het was een gesprek van twee uur en dat was echt goed. Ik mocht vertellen over mijn roeping en doel en dat sloot heel mooi aan.

In deze rubriek nemen wij u mee in het leven van onze veldwerkers

Nu heb ik 5 kinderclubs en sluit me aan in dorpen waar bestaande kerken zijn met vooral buitenkerkelijke kinderen. Het is een mix van Roemeense- en Romakinderen."

WAT TROF JE AAN IN HET ROMADORP?

"De sfeer van leegheid en doelloosheid van hun leven was onvoorstelbaar groot. Ze wisten niet eens welke dag het was! Iedere dag is net zo doelloos als de volgende dag. En dat zag je zelfs in die grote zwarte ogen van de kinderen. Als ik vroeg: 'Wat wil je later worden als je groot bent?' dan zag je in die ogen: groot? Word ik ook nog groot? En moet ik dan iets gaan doen? Ik heb wel momenten gehad als ze op me afkwamen en dat ik even dacht: Ow wat komen ze doen? Het is een bijzonder volk wat afgesloten lijkt van alles en een eigen leven leidt.

Doordat een contactpersoon vertrouwen in mij kreeg, kreeg het Romavolk dat ook. Zo werkt dat bij hen. Ongeloof en de kat uit de boom kijken...

Ik kon 2 dagen in de week daar mijn pre-schoolwerk doen en daardoor mijn trouw en inzet tonen. Daardoor konden de kinderen echt richting kleuterschool. De pre-school was een goede voorbereiding op de kleuterschool en o.a. zag ik hierdoor het nut van mijn werk.

Als ik nu iemand tegenkom in dat dorp, inmiddels zelf jonge moeders en vaders, dan zeggen ze: 'Ik heb bij jou leren lezen! Dat ze nu zelf kunnen lezen en schrijven heeft weer meerwaarde voor hun kinderen.'

HOE IS DE SITUATIE OM JOU HEEN?

"Roemenië kent grote verschillen. Er komt gerust een Porsche voorbijrijden in de stad. Maar op het platteland kunnen mensen echt niet rondkomen. Die worstelen om in hun dagelijkse behoeften te voorzien. Als ik naar het platteland ga, dan zie ik dat ze in de winter met z'n allen in één kamer slapen omdat alleen die kamer warm is. Ze moeten heel zuinig doen met hun hout. Scholing is daar ook heel laag. De laatste jaren zijn de weersomstandigheden ook minder goed, dus de opbrengst van de fruitbomen en tuintjes is veel minder. Het wordt daarvoor steeds moeilijker voor de mensen om zichzelf te onderhouden. Het lijkt wel of de armoede toeneemt.

Door het communisme lijkt het initiatief uit de mensen geslagen en dat komt zo moeizaam terug. Dat is ook een vorm van armoede."

HOE ERVAAR JE DAN TOCH GODS ZEGEN?

"In meerdere dingen! Ik moet denken aan een meisje op de club. Ze kletste veel en ik moest haar weleens terugfluiten. Ik vroeg me af hoe serieus ze was. Op haar 15e vertrok ze naar het buitenland. Later kwam ik in contact met een jongen van haar leeftijd. Hij vertrok ook. Zij hebben elkaar in het buitenland ontmoet en zijn getrouwd. Ze ging weer naar de kerk en is tot geloof gekomen en gedoopt. Ze heeft nu een christelijk gezin. Het is aan mij om te zaaien op de kinderclub en ik ben benieuwd naar de uitwerking, maar meestal weet je dat niet. En soms komt het pas veel later openbaar!"

"Ik probeer de kinderen uit te dagen in concrete dingen. Bijvoorbeeld in de omgang: 'Zoek een kind, tegen wie je nooit aardig geweest bent, op en geef het een compliment!'

Er was een stoere, hardhandige jongen. Hij kwam na die terug

en vertelde hoe hij ruzie kreeg en dacht aan wat ik had gezegd. Toen is hij snel weggelopen en heeft geen klappen uitgedeeld! Hij wilde zich aan de afspraken houden. Ik hoop dat hij hierin ook ziet dat het niet alleen moreel is."

STUIT JE OOK OP TEGENSTAND?

"We hebben vooral tegenstand van de orthodoxe mensen. Verschillende gewoontes en gebruiken die ingaan tegen de dingen die in de Bijbel staan, nemen zij juist heel serieus. Hun kinderen zitten daar ook in vast en dan wil je de kinderen eerlijk voorhouden wie God is en dat de hemel en de hel bestaan. Dat geeft tegenstand. Je wilt de waarheid vertellen, maar je moet voorzichtig zijn. Je loopt groot risico dat de kinderen niet meer naar de club mogen! Zo is er een club van 12 kinderen in een dorp. Meer komen er niet omdat ze niet mogen van hun ouders, die bang zijn voor verkeerde invloeden."

"Ik zat ook eens op een veldje in het dorp. Er kwam een heel oud vrouwtje dat rondjes ging lopen. Ze kwam steeds dichterbij. Toen kwam eruit dat ze God dankbaar was dat ik bijna klaar was met mijn werk. Ze wilde me weghebben. Ik wilde de kinderen niet in moeilijkheden brengen. Toen ben ik weggegaan."

WAAR IS JULIE THUIS?

"Ik heb mijn Roemeense man en mijn kinderen. Soms wordt er gevraagd: 'Zijn je kinderen Roemeens of Nederlands?' Ze zijn het beiden! Ze zouden zich ook in Nederland thuis kunnen voelen. We moeten leren leven met het gevoel dat je hier dingen uit Nederland mist en in Nederland dingen uit Roemenië mist. Dat is onderdeel van ons leven.

Natuurlijk mis ik mijn familie, dus verlofperiodes zijn heel belangrijk. De kinderen bouwen dan relaties op door met hun Nederlandse familieleden te zijn. Maar doordat ik al zo'n lange tijd in Roemenië woon en werk, ken ik de cultuur steeds beter en kan ik steeds beter inspelen op situaties. Dat is een grote zegen!"

WAT WIL JE MENSEN IN NEDERLAND OF ZOEKENDE MENSEN MEEGEVEN?

"Het is heel belangrijk dat je bent op de plaats waar God je wil hebben. Je moet niet opkijken tegen zendingswerkers. Iedereen heeft een taak. Ontdek zelf waar je gesteld bent: in de gemeente, in Nederland, waar ook ter wereld. Doe wat God van je vraagt. Dan heb je richting en doel in het leven!"

Jantine vertelt over haar leven in Roemenië

Scan de QR-code en krijg een kijkje in haar leven.

@stichtingKimon

SPIEGELBEELD

In deze rubriek lichten we een project uit door twee mensen die erbij betrokken zijn, te spreken. Iemand op het veld en iemand in Nederland. Dit keer: Roemenië, Idrifaia.

“ Met vijf andere personen vorm ik het hometeam van Jolanda van Essen.

Het is waardevol om op deze manier het werk wat Jolanda in Idrifaia, Roemenië, doet te kunnen steunen!

Ik hoop en bid dat het Evangelie, wat onder andere tijdens de kinder- en vrouwenmiddagen gebracht wordt, tot zegen mag zijn! ”

Marianne uit Nederland

Mark uit Roemenië

“ Ik kom sinds april op de kindermiddagen! Daardoor kan ik nu beter Engels en ik ben in de Bijbel gaan lezen. Ik vind de vertellingen ook mooi!

De vertelling van de twee huizenbouwers heb ik goed onthouden.

We moeten niet alleen luisteren maar ook doen wat de Heere zegt! Ik heb op de middagen gehoord dat je overal om mag bidden en daarom bid ik nu ook elke dag. ”

Ik bid nu voor mijn opa die ziek is!

OP PAD MET... FAMILIE PSILOS

Gelukkig hebben we gisteren inkopen gedaan in de stad voor vandaag! Spullen voor de maaltijd, snoep en limonade voor de kinderen. Deze voorbereiding scheelt ons vandaag veel werk!

Half zes gaan we uit bed om de dieren te voeren. Onder andere de varkens! We hebben twee prachtige varkens die gezellig knorren als we hen voeren!

Na het ontbijt gaat Ilias eropuit met de bus om de kinderen op te halen in het dorp. Zodra de kinderen de bus zien, vliegen ze ernaartoe en vragen ze of ze mee mogen. Er gaan veel kinderen mee! Ook uit het Romakamp worden de kinderen opgehaald. Het vertrouwen bij de Roma is laag maar gelukkig is er een Roma man uit het kamp die mee gaat. Hij is tot geloof gekomen en als hij meegaat, vertrouwen de andere volwassenen uit het Romadorp meer kinderen ons toe.

Enmaal thuis, zoeken de kinderen allemaal een plekje. Ilias knijpt er nog even tussenuit om alle tasjes klaar te maken die de kinderen mee naar huis krijgen aan het einde van deze dag. Hierin zit een klein speelgoeddingetje, een boekje van de GBS en wat snoep. Hij print ook

de kleurplaten uit. Er is gelukkig hulp in de keuken waar al druk gewerkt wordt aan de maaltijd.

Dan beginnen we met een Bijbelverhaal. Mihaela vertelt het verhaal over de geboorte van de Heere Jezus. De kinderen zijn heel stil en zitten allemaal aandachtig te luisteren. Ze hangen aan Mihaela's lippen. Ze zijn zo blij om met elkaar naar een Bijbelverhaal te luisteren. Prachtig is het om te zien! Daarna delen we snoep uit en kleuren de kinderen een kleurplaat.

Daarna zingen we met elkaar. Christelijke liederen voor de kinderen. Dat klinkt prachtig! Een broeder uit een gemeente kan heel mooi zingen. Hij sluit vaak aan om de toon aan te geven en als 'orgel' te functioneren. We gebruiken ook vaak muziek van internet en dat gaat ook heel goed.

Dan is het tijd voor de Griekse maaltijd:

Kritharaki, iets nieuws voor de kinderen! (Ilias is gedeeltelijk van Griekse afkomst). Het is een soort fijne pasta met geroosterde kip, uien, paprika enz. Er wordt van gesmuld! De kinderen eten tot ze niet meer kunnen! Wat overblijft geven we mee naar het Romadorp.

De kinderen zijn heel blij als we hen terug naar huis brengen. Ze dansen rond en vragen wanneer ze weer mogen komen. Wat een zegen van God dat ze zo open staan voor het horen van het Evangelie!

RECEPT

Kritharaki voor 6 personen:

500 g orzo, 2 el olijfolie, 1 ui, 1 teen knoflook, 800 g tomatenblokjes, 225 g vriesverse tuinerwten, 450 gram kipfilet, peper, zout en 50 g parmezaanse kaas

- Bak de kipfilet in olie en voeg daarna de ui en knoflook toe. Bak goed door.
- Voeg 1 liter water, de tomatenblokjes, peper en zout toe.
- Voeg de erwten toe en breng alles aan de kook en voeg de orzo toe. Laat 8-12 minuten zachtjes meekoken.
- Serveer met parmezaanse kaas.

VELDBEZOEK ROEMENIË

Eind november is het zover: de reis om onze werkers in Roemenië te bezoeken! Ik heb lang uitgezien naar mijn eerste veldbezoek: het werk van dichtbij zien, de omstandigheden waarin onze veldwerkers het Evangelie verspreiden, de kinderen ontmoeten waar zij wekelijks mee werken, soms al zoveel jaren. Ons gebed is dat het tot bemoediging en zegen mag zijn, van beide kanten.

Na de landing in Boekarest huren we een auto. Onze veldwerkers wonen flink verspreid over Roemenië. We zien vanuit de auto de omgeving van Boekarest naar Drobeta Turnu Severin veranderen. Van betonnen blokflats uit het communistische tijdperk naar dorpjes met kleurige huisjes met ijzeren hekken eromheen. De voorzieningen en wegen worden ook duidelijk slechter naarmate we meer op het platteland zijn. Eenmaal aangekomen, worden we hartelijk ontvangen door onze veldwerker Jantina Bucur-Mastenbroek, die sinds 2009 voor Stichting Kimon werkzaam is. Na een voedzame, typisch Roemeense maaltijd samen met haar gezin gaan we naar de kinderclub in Gruia. De kinderen druppelen één voor één het kerkje binnen waar de kinderclub gehouden wordt. Ze hebben prachtige donkere ogen en dikke lagen kleren, want het kan in de kerk best koud zijn. Ook zijn er afwachters uit Nederland'. Een moeder met haar baby, een oudere vrouw en ook de koster van het kerkje schuiven aan. Jantina begint de middag en legt uit wie

we zijn. Na het gebed, waarin de kinderen ook om de beurt hardop mogen bidden, staat het Bijbelverhaal van de bekering van Paulus centraal. In vloeiend Roemeens vertelt Jantina over de ommekeer in het leven van Paulus en leert ze de kinderen het rijke Bijbelvers 2 Korinthe 5:17 aan. Gezamenlijk zingen we een lied ter

"Het is harde grond waarop Jantina haar werk doet in deze zuidwestelijke provincie. Maar de roeping en vrucht die ze op haar werk mag zien, helpen haar om het vol te houden, iedere dag weer."

voorbereiding op het Kerstfeest. 'Emanuel' en 'Betleem' zijn de weinige Roemeense woorden die we begrijpen. Dan is het tijd voor het knutselwerkje. Onze extra handen komen goed van pas en de kinderen genieten zichtbaar van de extra aandacht. Eén jongetje van een jaar of 9, de leeftijd van mijn eigen zoontje, wil niet meedoen. We begrijpen eerst niet wat er aan de hand is, maar hij blijkt nog niets

gegeten te hebben en heeft honger. Het is al 4 uur 's middags, dat kunnen wij ons in Nederland toch niet voorstellen? De Roma hebben een ander, veel onregelmatiger leven dan wij.

Het is harde grond waarop Jantina haar werk doet in deze zuidwestelijke provin-

cie. Maar de roeping en vrucht die ze op haar werk mag zien, helpen haar om het vol te houden, iedere dag weer.

We vervolgen onze reis naar de familie Psilos, die sinds een maand werkzaam is in het kleine dorpje Lovrin. Dat ligt bij de westelijke stad Timisoara. In oktober zijn Ilias en Mihaela vertrokken uit hun thuisgemeente in Ridderkerk. Al reeds vele zo-

mers komen ze in de omgeving van Lovrin om vakantiebijbelclub te houden en goederentransporten te coördineren. Dat Mihaela Roemeense is en ze beiden de Roemeense taal vloeiend spreken, is een grote zegen en helpt hen in deze overgangperiode van Nederland naar Roemenië.

Het is te zien dat er de afgelopen periode erg hard gewerkt is aan het huis en de bijgebouwen. En ook al moet er nog veel bouwkundig werk verzet worden, Ilias verzekert ons dat ze eind december de opening van de kinderclub houden. Vanaf januari bieden ze ook twee dagen naschoolse opvang. Doorvragend naar de reden van hun drive om dit zo snel te doen, nemen ze ons mee naar een aantal arme gezinnen in de nabije omgeving. 'We willen die kinderen in de kerstvakantie niet in de kou laten zitten', zeggen ze erover. Ze kennen zelf van dichtbij de armoede waar de mensen in moeten leven. Ik vind het schrijnend om de huizen, of beter: krotjes, te zien waar sommigen van hen in wonen. Straten die soms door de regen een grote modderbende zijn, in het huis maar één ruimte waar gestookt wordt en het hele gezin dus bij elkaar leeft. De hartelijkheid van de mensen die we bezoeken is hartverwarmend. Lydia, moeder van een groot gezin, is helemaal ontroerd als we langskomen. Ze leidt ons naar de kamer waar de oudste zoon die gehandicapt is, op bed ligt en daar praten we een tijdje met elkaar. Ze mag Gods voorzienigheid en bijstand zien in hun leven, dat zwaar is vanwege vele zorgen. Hun vorige huis was afgebrand en via een stichting mogen ze nu hier wonen. Ze laat haar Bijbel zien, en we bidden met elkaar voor het gezin. Bij het afscheid krijgen we allemaal een warme omhelzing.

Vanuit Lovrin vervolgen we onze reis naar het midden van Roemenië, met als eindbestemming het plaatsje Idrifaia dat bij de stad Tirgu Mures ligt. Daar woont Jolanda van Essen. Alweer ruim anderhalf jaar geleden vertrok ze van

Zo kwam een einde aan ons bezoek. Na een prachtige autorit door de besneeuwde Karpaten naar Boekarest, landden we op 1 december weer in Nederland. Terugkijkend op verrijkende ontmoetingen en bovenal biddend om Gods zegen en de uitbreiding van Zijn Koninkrijk.

uit haar thuisgemeente in Urk naar Idrifaia. Ze is geroepen om daar Oekraïense meisjes op te vangen. Ze heeft contacten met diverse organisaties die haar daarbij kunnen helpen. De vluchtelingen zijn er nog niet, maar Jolanda heeft ondertussen wel andere activiteiten voor vrouwen en kinderen in Idrifaia opgezet: kindermiddagen en vrouwenmiddagen. Zo krijgt ze meer ingang in de gemeenschap en bij de bevolking, wat positief uit kan werken voor gezinnen en meisjes als die later komen. Contacten met de plaatselijke kerk zijn warm, de kerkvisitatie mocht Jolanda ook bijwonen, waaruit blijkt dat ze steeds meer opgenomen wordt in de plaatselijke gemeenschap. De kinderen spreken graag Engels en kunnen zo Jolanda helpen met het Hongaars leren. Samen denken ze na over de toekomst, maar ook over de Toekomst met een hoofdletter, de grootste rijkdom die om niet verkrijgbaar is.

UITZENDING FAMILIE STROKAP

Familie Stropak is op 6 februari naar Madagaskar vertrokken om project Hosanna te ondersteunen en samen te werken met **familie van Holst**. Op woensdag 17 januari werden ze uitgezonden vanuit de Hervormde Gemeente Rijssen. **Ds. R. J. Oomen** bediende het Woord vanuit Mattheüs 9. **Ernst Steehouwer**, sprak hen toe als directeur a.i. van Stichting Kimon. De dienst werd afgesloten met het staand toezingen van de familie vanuit psalm 134:3.

ACTIE

Tijdens de **projectweek** van 20-30 november 2023 op basisschool **Groen van Prinstererschool** in Scherpenisse is er actie gehouden voor de **Fam. Kasbergen** in Malawi. Er is er met de kinderen gewerkt over het werk van **Hans en Gerrie** in Malawi. Op de kijkavond met ouders was er een poster en een film te zien. Met deze actie is er een bedrag van €750,- opgehaald!

AFSCHIED

In de verlofperiode hebben **Jos en Jolena Blok** samen met Stichting Kimon hun werkzaamheden voor het project Jedidja in Guinee-Bissau geëvalueerd. Dit heeft ertoe geleid dat besloten is om de uitzending van Jos en Jolena te beëindigen. Het ontbreekt aan wederzijds vertrouwen om het werk op een goede manier voort te kunnen zetten.

Jos en Jolena zullen na hun verlofperiode voor een korte periode teruggaan naar Guinee-Bissau. Dit om hun werk goed te kunnen afronden en over te kunnen dragen. Het is een ingrijpend besluit dat veel impact heeft. Het blijft echter ons aller gebed dat Gods koninkrijk ook in Guinee-Bissau uitgebreid mag worden.

VELDWERKERS

Hans en Gerrie Kasbergen uit Malawi hopen begin april tot half mei 2024 met verlof naar Nederland te komen. Zij presenteren graag in deze tijd hun werk. Interesse? Mail naar info@kimon.nl.

José Weijers hoopt half april tot eind mei 2024 vanuit Zuid-Afrika met verlof naar Nederland te komen.

Lisanne Rademaker is in maart voor 6 maanden naar Roemenië vertrokken voor een stageperiode bij Jantina Bucur. Dit als onderdeel op haar voorbereiding voor een uitzending om werkzaam te zijn onder Roma kinderen in Oost-Europa.

Sponsors gezocht

SAMARITAN CHILDREN HOME BANGLADESH
Te midden van een land dat geteisterd wordt door armoede en natuurrampen biedt Samaritan Children Home kinderen onderwijs vanaf de kleuterschool tot grade 10 (laatste klas van het VO). Meisjes die niet goed kunnen leren doen mee aan een naaiproject om dameskleding te maken. Jongens met leerproblemen leren lassen, frezen en boren. Kinderen komen hier in aanraking met het Evangelie!

DIPTI HAWLADER (10 JAAR)

Ze komt uit een arm, gebroken gezin. Haar moeder verdiende niet genoeg om voor haar te kunnen zorgen. Ze houdt erg van lezen en zingen. In Samaritan Children Home krijgt Dipti eten, kleding, onderdak, onderwijs en gezondheidszorg! Het meest belangrijke is dat ze over de enige ware God hoort!

CINDERELLA BAROI (10 JAAR)

Haar vader is overleden en haar moeder is niet in staat om voor Cinderella te zorgen. Ze kwam in Samaritan Children Home wonen om een beter leven te krijgen. Wilt u haar helpen om hier te kunnen blijven wonen zodat ze iedere dag uit de Bijbel hoort vertellen en een toekomst kan opbouwen?

JAPRI TRIPURA (10 JAAR)

Een vriendelijke jongen van 10 jaar. Zijn moeder is overleden. Zijn vader is boer en erg arm. Hij kan niet voorzien in de behoeftes om te overleven. Daarom is Japri in Samaritan Children Home komen wonen, om zo geholpen te worden. Helpt u hem zodat hij hier voor langere tijd eten, kleding, onderdak, onderwijs en gezondheidszorg kan krijgen?

Verandert u het leven van één van deze kinderen?

Scan de QR code of ga naar kimon.nl/sponsor-een-kind

Anneke Nijssink
 Vrijwilliger

BESLUIT

Ik ben op weg naar een toerustingsavond voor jeugdwerkers in onze kerk, met als thema: In gesprek met kinderen en jongeren. Ik besluit om eerst nog even langs de supermarkt te gaan om een aanbieding te scoren.

Als ik het winkelcentrum binnen wil lopen zie ik haar staan. Ik heb haar daar al zo vaak zien staan, of één van haar familieleden. Een poosje geleden woonden ze in een oud pand dat onlangs gesloopt is. Nu verblijven ze op een vakantiepark. Af en toe gaan ze terug naar Roemenië waar hun ouders en kinderen wonen. Wat beweegt hen om vanuit Roemenië hiernaartoe te komen en buiten bij de supermarkten krantjes te verkopen, of misschien beter gezegd: te bedelen? Volgens mij is er maar één antwoord mogelijk: bittere armoede.

Ik groet haar en vraag hoe het gaat. Zoals meestal trekt ze een somber gezicht en met de weinige woorden Nederlands die ze spreekt maakt ze me duidelijk dat het niet zo gaat. 'Alstublieft, wasmiddel?' vraagt ze mij. 'Welk wasmiddel?' vraag ik. 'Koeleur' is het antwoord. 'Oké, ik zal kijken'.

Terwijl ik het winkelcentrum binnenloop vraag ik me af: Zou ze het echt nodig hebben? Hoeveel mensen heeft ze vandaag al om wasmiddel gevraagd? Doe ik er verstandig aan om dit voor haar te kopen? Nu is wasmiddel ook niet het goedkoopste product dat je aan iemand kunt geven. Maar als ze het nu eens echt nodig heeft... Dan komt er iets in me op en ik vermaan mezelf: Of je geeft niks of je geeft uit liefde en verder laat je het aan God over.

Met een voorraad van mijn favoriete jam, een fles wasmiddel en een portie fruit loop ik de supermarkt uit. Als ik het wasmiddel en het fruit aan haar geef, bedankt ze me hartelijk: 'dankjewel, God bless you!'

Na een gezellige maaltijd met pizza volgt een leerzame avond. Eén ding blijft in ieder geval hangen: 'Besluit allereerst om lief te hebben. Heel bewust. Besluit om ook die jongere lief te hebben, die soms heel vervelend aanwezig is. Neem vervolgens het besluit om in gesprek te gaan. Heel bewust.' Ik trek voor mezelf de lijn door. Besluit om ook de Roemeense straatkrantenverkopers lief te hebben. Én besluit om met hen in gesprek te gaan. Besluit om je naaste lief te hebben, wie dat ook is.

ONDERSTEUNING

In februari is **Ria Hogendoorn** voor een periode van minimaal 6 maanden naar Guinee-Bissau uitgezonden om Gerda en Marianne te ondersteunen bij hun werkzaamheden.

www.kimon.nl/veldwerker/ria-hogendoorn

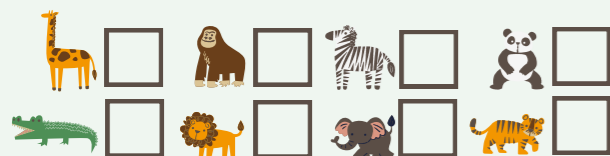
CONCERT AVOND

24 MEI | 20:00 UUR
 GROTE KERK ALBLASSERDAM

Mannenkoor Tehillim - Gemengd koor Vox Humana - orgel
 Lennert Knops - orkest Euphonia Talenta

PUZZEL

KINDEREN 4-6 JAAR

Kun jij het tellen hoeveel dieren er van elk soort zijn in het blauwe vlak? Zet het getal in het vakje achter het dier (je mag iemand vragen om het voor je op te schrijven).

PUZZEL

KINDEREN 7-12 jaar

Weet jij bij welke landen deze vlaggen horen? Zet de naam van het land in het vak naast de vlag. Kies uit: Roemenië, Madagaskar, Guinee-Bissau, Malawi, Thailand, Oekraïne.

Kleurplaat kinderen 3-12 jaar

De winnaar van de vorige kleurplaat is Sara (7). De winnaars van de puzzels zijn Nathan (6) en Arne (10). Wil je ook kans maken op een leuke prijs? Stuur dan uiterlijk 4 mei (een foto van) je oplossing of kleurplaat naar info@kimon.nl of naar Stichting Kimon, Laan van Westenenk 12, 7336 AZ Apeldoorn (met postzegel). Vermeld daarbij je naam, adres en leeftijd. Winnaars ontvangen bericht van ons.

Je kunt de kleurplaat ook downloaden op kimon.nl/kleurplaat

**Wij zijn aanwezig!
Kom je ook?**

SGP JONGERENDAG 2024

Hans & Gerrie, veldwerkers in Malawi
Datum: Zaterdag 13 april
Thema: "Europa"
Locatie: Beatrix Theater Utrecht

ReVenue Consultants

BEDRIJFSADVIES - BEDRIJFSWAARDERING - BEDRIJFSOVERDRACHT

Elke ondernemer of DGA

krijgt de puzzel een keer voor zich!

- Koop of verkoop van een bedrijf of van aandelen
- Bedrijfsopvolging door familie of derden
- Conflicten tussen aandeelhouders
- Participatie door en uittreding van aandeelhouders
- Samenwerking of beëindiging daarvan
- (Her)structurering en (her)financiering
- Waardering van een bedrijf of van aandelen

Bij deze ingrijpende situaties staan wij naast u als professionele, betrouwbare en betrokken adviseur, met oog voor de belangen van uw bedrijf, van uzelf en van uw familie.

Neem voor een vrijblijvend gesprek contact op met
Drs. J.P. (Jan Pieter) van Ree RA RV

Rhenen • (06) 53 80 54 44 • www.revenue-consultants.nl

Partner van ProMissie - Adviseurs voor familiebedrijven

Opvallen en in beeld blijven

Om jouw verhaal tot leven te laten komen, is er **interactie** nodig met jouw **klant**.

Val op en blijf in beeld met de experience mogelijkheden van **HJ Media Groep**. We hebben alles in huis om van communicatie-uitingen een echte beleving te maken!

- # Marketing & communicatie
- # Media design
- # Redactie & beeld
- # Ontwikkeling & productie

Communication experience

0180 33 16 00
www.hjmediagroep.nl

2023

terugblik

16 PROJECTEN

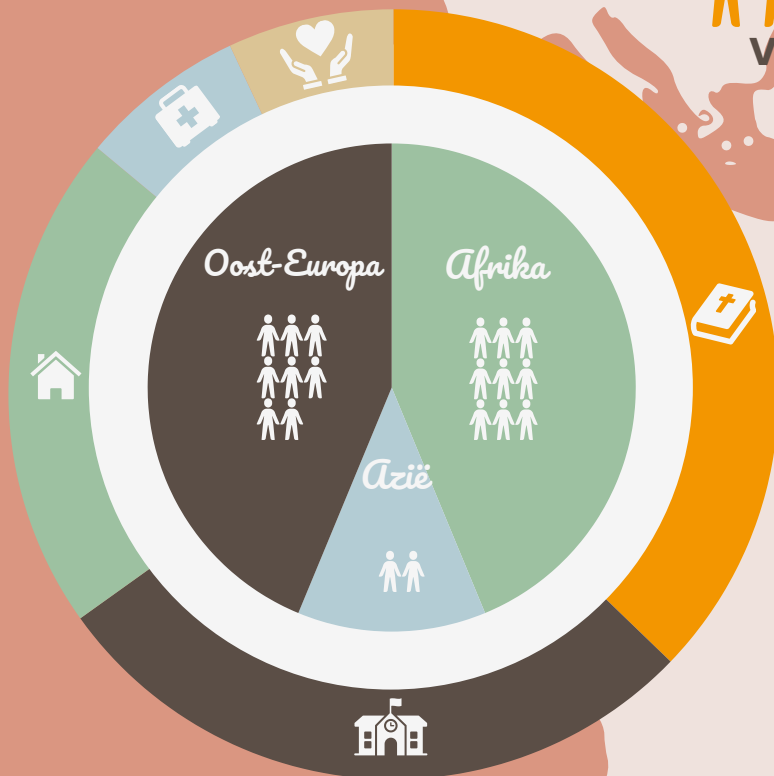
KANTOORPERSONEEL

VRIJWILLIGERS

MEDEWERKERS

**11
PARTNER
ORGANISATIES**

**SPONSOR
PROGRAMMA**

**304 kinderen
5 gezinnen**

DONATIES

€ 1.104.900,-

**3
VELDBEZOeken**

Medio mei 2024 verschijnt het definitieve jaarverslag.

*bovenstaande zijn voorlopige cijfers